

ИМАНЕ И ИМАНЯРИ

Едно време не е имало де и какъ хората да си даватъ парите и драгоценности за пазене, за да не имъ ги крадатъ въ мирно време и да не имъ ги отнематъ въ военно, та ги туряли въ торбички, гърнета или котли и ги заравяли въ земята. Въ земята ровяли и хайдутите награбените си съкровища. Много отъ тия съкровища, било поради внезапната смърт на стопаните имъ, било поради загинване въ далеченъ плънъ, оставали заровени въ земята и сега, при копаяне за нѣкоя нужна работа, случайно се намиратъ. Тъй закопани и намерени пари и драгоценности се наричатъ имане. Съблазнътъ отъ легко забогатяване увлича мнозина лековѣрни и алчни за пари хора, да ходятъ и да търсятъ имане: това сѫ иманяри. Има и другъ единъ сортъ хора, които, осланяйки се на хорската простотия, се наематъ за пари да указватъ де има закопано имане и по кой начинъ може да се откопае: това сѫ вражалци.

Съществуватъ повѣрия, поддържани отъ хора заинтересувани, че имането или е заклето, или се пази отъ змейове или таласъми, та неможе току така да се изнамери и изкопае, и че това ставало съ известни церемонии, познати само на малцина избранници. Тукъ имено вражалцитѣ ловятъ лековѣрните и ги експлоатиратъ, като си предлагатъ услугите да ги улеснятъ въ това отношение, срещу известно възнаграждение, разбира се.

Известно е много добре, че откриването на имане е ставало до сега чисто случайно, при копаяне на основи, а понѣкога и при орането, но нѣма нито единъ достовѣренъ случай имане да е било намирано съ помощта на какви да е вражалци, и че веднажъ намерено, то е било изкопавано безъ всѣкакви заклинания. Вънъ е отъ всѣкакво съмнение, че ако нѣкой вражалецъ знае де има имане и какъ може то да се изкопае, той нѣма да бѣде тъй прости да го предоставя на други да го изкопаватъ срещу нищожно възнаграждение. При все това има множество наивници, които вѣрватъ въ вражалцитѣ, търсятъ ги и имъ даватъ съ трудъ и мѣжа спестените си пари. До сега малцина, които сѫ търсили имане, сѫ прокопсвали, но има такива, ко-